

Един Тесалиец предложил на Филип един кон за 13 таланта, на име Буцфефал. На полето го опитали но го намерили див и неупотребяем, защото не търпел нито да го възседнат, нито да го заговорят и се втурвал срещу всеки който го приближавал. Филип заповядал да отведат извънредно дивия и неукротим кон, но Александър казал, че е талко такъв хубав кон да се линат, защото поради липса на смелост и опитност не могат да го опитомят. Филип слушал и мълчал. Но като повтарял Александър думите си, той казал: -Как? Ти укоряваш по-старите от тебе каточели ти си способен да бъдеш по-опитен от тях да обуздаеш този кон?

-С този -казал А. - се надявам по-добре да постъпя отколкото всеки друг Ф. Ако не можеш ка во наказание ще се подложим за твоята дързост? - Да, за Диптер! Ще платя цената на коня!

Всички гръмко се изсмiali и като уговорили цената А. почнал да се заема с коня. А го хваща за вадите и го обръща срещу слънцето защото забелязал че се боя и плани от трепкащите сенки. По този начин той потегнал редом с коня и го галел/шрайхел/докато пръхтял от явя и горедина след това умело оставил да падне наметката му и стрекително се хвърлил на седлото и седнал яко на него. Отначало уловил вадите съвсем късо задръжал коня без да го бие или прищипорвано когато забелязал, че е загубил заплашителното си задръжане и ще му се да препуска, докава го